

[Justitsministeren.]

og det synes jeg hr. Vivike rigtigt har peget på i begrundelsen for sit spørgsmål. Men så må det være sundhedsvæsenet, altså hospitalet, der går i gang med at løse opgaven, og som jeg sagde i mit svar, er jeg bange for — men det er altså ikke mit område — at de må prioritere andre opgaver, som måske for dem forekommer vigtigere end netop løsningen af denne opgave.

Jeg sagde i mit første svar, at man ved bygningsændringer og nybygninger prøver på at forbedre forholdene, og hvis hr. Vivike har set de nye detentionslokaler, vil han kunne bekræfte, at det er rigtigt. Jeg skulle ikke undre mig over, om man er noget bag efter i Århus. Igennem de mange år, der er gået, siden jeg første gang blev justitsminister, har jeg forhandlet med Århus kommune om at få lov til at bygge en ny rets- og politibygning i Århus, specielt en ny politigård; men det har altså trukket lidt i langdrag af grunde, som jeg ikke skal komme ind på her, men i hvert fald tør jeg vistnok sige, at det ikke er justitsministeriets skyld, at lokaleproblemerne i Århus ikke er løst bedre, end de er. Det har hjulpet en del, at vi nu har lejet nogle kontorer i hotel Regina, men det grundlæggende problem er ikke løst og kan ikke løses rigtigt, før vi får en virkelig politigård bygget i Århus.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skovmand* til boligministeren:

„Finder ministeren, at Københavns kommunes saneringspolitik i det indre Nørrebro overholder bestemmelserne i saneringsloven“?

(Spm. nr. 59).

Skriftlig begrundelse.

Ved den ændring af saneringsloven, der gennemførtes i 1969, indførtes begrebet storsanering. Hensigten hermed var at sikre, at større saneringsmodne områder blev behandlet efter en samlet plan, som i øvrigt skulle godkendes af både boligministeren og folketingets boligudvalg. Det fremgik klart af lovforslagets bemærkninger, at det indre Nørrebro var et af de områder, som skulle omfattes af en sådan storsanering.

Ikke desto mindre arbejder Københavns kommune i øjeblikket med planer om opførelse af 3 karreer i det indre Nørrebro —

de to karreer omkring Murergade og en karré ved Stengade-Prins Jørgens Gade — uden at det har nogen sammenhæng med de øvige planer for området.

Der er tale om en usædvanlig hård udnyttelse af grundene (omtrent 4 gange så tæt som landsbyggeovens maksimum for etagebebyggelser.) Da man samtidig søger at undgå nye baggårdsbebyggelser, vil den nye bebyggelse blive endnu højere end de nu nedrevne huse. Dermed forringes forholdene i de tilstødende boligkvarterer, som får endnu mindre lys og luft end før — stik imod saneringslovens hensigter.

Den planlagte bebyggelse vil være så meget mere tragisk, som der med nedrivningen af den gamle bebyggelse for første gang er skabt håb om en forbedring af forholdene på det indre Nørrebro.

Boligministeren (Helge Nielsen): Sanering er efter saneringsloven en kommunal virksomhed. Loven siger, at kommunalbestyrelserne skal udføre en langsigtet tilrettelæggelse og planlægning af saneringsvirksomheden. Staten, og det vil i denne forbindelse sige boligministeriet, skal inden for lovens rammer yde kommunalbestyrelsen bistand og økonomisk støtte.

Da begrebet storsanering blev indført i 1969 i saneringsloven, var der i København saneringsprojekter i gang i det indre Nørrebro. Det var ikke tanken, at de nye regler skulle sinke sanering, og kommunen ønskede ikke de påbegyndte sager sat i stå; saneringen skulle fremmes. Der har været visse meningsforskelligheder mellem kommunen og boligministeriet om genopbygningsplanerne, men de er endt med, at boligministeriet i fuld overensstemmelse med saneringsloven har godkendt projekterne. Dog er der endnu nogle problemer tilbage vedrørende parkeringsforholdene ved Murergadesaneringen.

Heller ikke boligministeriet havde grundlag for at sætte saneringen i stå på, at der blev tilvejebragt en storsaneringsplan; ét af vilkårene for at godkende det indre Nørrebro som et storsaneringsområde er endnu ikke opfyldt. Der er den 5. oktober 1972 af borgerrepræsentationen vedtaget en dispositionsplan for det indre Nørrebro. Dette forslag er nu sammen med en storsaneringsplan til behandling i boligministeriet, og der